

Fokwaarde voor uiergezondheid en de gerealiseerde dochterprestaties

Problemen met uiergezondheid komen veel voor en vormen een grote kostenpost. Klinische mastitis is een van de belangrijkste redenen van gedwongen afvoer van melkkoeien. Door te fokken op uiergezondheidskenmerken kan de uiergezondheid verbeteren.

Om de relatie te zien tussen de uiergezondheid van een dier en de fokwaarde voor uiergezondheid van een stier zijn de fokwaarden van de stieren vergeleken met de gerealiseerde dochterprestaties (figuur 1 t/m 3). Dit gaat om de volgende kenmerken:

- subklinische mastitis
- klinische mastitis
- celgetal

Om de relatie tussen de fokwaarde en de gerealiseerde dochterprestaties zichtbaar te maken zijn de fokwaarden van stieren geboren tussen 2006 en 2016 in vier klassen ingedeeld: fokwaarde 96 en lager, fokwaarde 97 tot 100, fokwaarde 101 tot 104 en fokwaarde 105 en hoger. Uiergezondheidskenmerken zijn bij vaarzen anders dan bij koeien. Daarom wordt er in de fokwaardeschatting onderscheid gemaakt tussen lactatie 1, lactatie 2 en lactatie 3+.

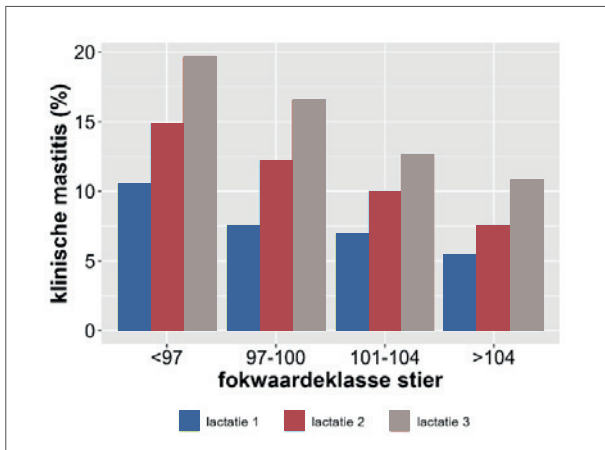
In de fokwaardeschatting voor uiergezondheid wordt gebruikgemaakt van zowel celgetalgegevens als gegevens van klinische mastitis. Subklinische mastitis wordt afgeleid uit de celgetalgegevens, voor vaarzen geldt een grenswaarde van 150.000 cellen per ml en voor koeien

ligt deze grens op 250.000 cellen per ml. Klinische mastitis wordt afgeleid uit de celgetalgegevens in combinatie met de klinischemastitisgegevens die gebaseerd zijn op registraties van melkveehouders.

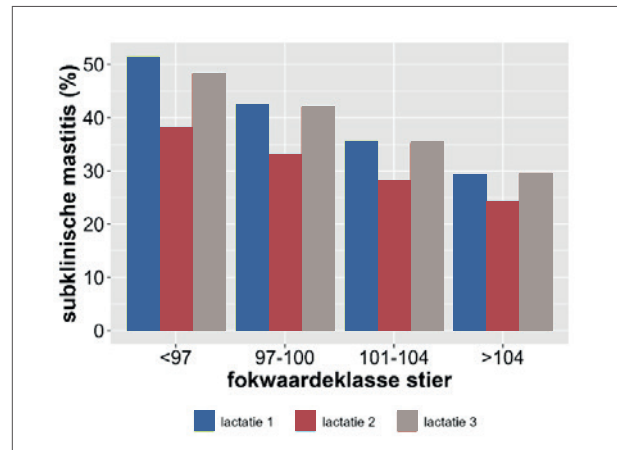
Hogere fokwaarden uiergezondheid voor betere dochterprestaties

Voor zowel subklinische mastitis als klinische mastitis is in de figuren te zien dat de gerealiseerde dochterprestaties verbeteren door het gebruik van stieren met een hoge fokwaarde. Subklinische mastitis komt zo'n 15-20% minder voor bij dochters van stieren met fokwaarden van 105 of hoger ten opzichte van stieren met fokwaarden van 96 of lager. Klinische mastitis komt 5% minder voor bij vaarzen en tot 9% minder bij oudere koeien bij dochters van stieren met fokwaarden van 105 of hoger ten opzichte van stieren met fokwaarden van 96 of lager.

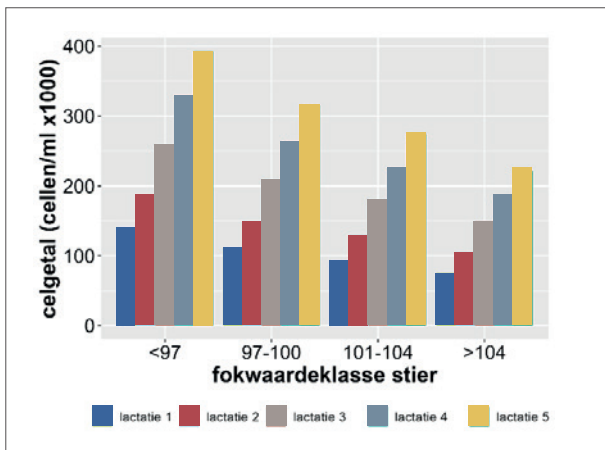
We kunnen concluderen dat de inzet van stieren met hogere fokwaarden effectief bijdraagt aan het verbeteren van de uiergezondheid van dochters. klauwgezondheid van dochters.

Figuur 1 - Relatie tussen de fokwaarde van stieren en daadwerkelijke prestatie bij de dochters voor klinische mastitis in lactatie 1, 2 en 3

Figuur 2 - Relatie tussen de fokwaarde van stieren en daadwerkelijke prestatie bij de dochters voor subklinische mastitis in lactatie 1, 2 en 3

Figuur 3 - Relatie tussen de fokwaarde van stieren en daadwerkelijke prestatie bij de dochters voor celgetal in lactatie 1, 2, 3, 4 en 5